

Driehuizen

De totale bedijking van de Buitenmaden kwam halverwege de 16^e eeuw tot stand. Voor die tijd waren de meest kwetsbare delen bedijkt. In de winter liep het, uit riet, moeras en bomen bestaande, land onder water. In de drogere zomermaanden kon er vee grazen en werd er gejaagd en gevist, riet gesneden en turf gestoken. Na de totale bedijking ontstond onder andere Driehuizen. De Graftenaren zijn dan door de dijk hun vrije doorgang naar de Schermer kwijt geraakt met als gevolg dat ze een overtoom aanleggen (in de buurt van de kerk of het café).

Dit leidde waarschijnlijk tot het neerzetten van een herberg om het wachten te bekorten, gevolgd door het neerzetten van een paar visserswoningen voor vissers op de Schermer en een enkel boerenbedrijf dat gebruik maakt van de verbeterde omstandigheden na het aanleggen van de dijk. Driehuizen ontstaat. Men ging er voorheen vanuit dat in 1603 de eerste huizen werden neergezet (in 2003 werd het 400-jarig bestaan gevierd). Maar historisch onderzoek in verband met die viering bracht aan het licht dat al in 1593 melding werd gemaakt van 'Zuiderwoude, genaamd Driehuizen'.

Net als alle dorpen kende Driehuizen voor de tweede wereldoorlog een bloeiende middenstand: bakkers, een groenteman, een brandstoffenhandel, café, een timmerwerkplaats, een metselbedrijf, kruideniers, een hoefsmid en een kapper. Ook hier heeft de tijd wat dit betreft een grote verandering gebracht.

Het 17e eeuwse oude kerkje (tegenover voorheen café 'de Bonte Koe') werd in 1912 door brand verwoest. Het nieuwe werd op de huidige plaats gebouwd.

